

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXII. Saepè mortales, licèt diu praecipites iuerint, à Dei matre
corrigunt, ac coercentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

batur; ut ad corpus auium rediret, uti per sacrosanctā confessionem, è Satanae ditione erueretur. Tria autem illa peccata, quae sacerdoti narrauerat, palā protulit. Primum, si iure debitis decimis sacerdotes saepe fraudauerat; deinde religiosis hominib. quibusdā pisceis quosdam subtraxerat: tandem, dum uenationib. deditus esset, saepissimè pauperrimorum rusticorum agros deuastarat. Villici, qui illic aderant, palam testati sunt, à se damnum illud uenatori dimissum, & condonatum fuisse. Respondit ille, re ipsa soluē dum esse, quod re malefecerat; ut tutò se mortis aeternae periculo expediret. Iussit igitur heredib., ut illatum damnum resarcirent: deinde ad uitae exitum reuocatus iterum è corpore animam exspirauit.

M. I. R. A. C. V. I. R. G. X. X. I. I.
Saepe mortales, licet diu praecipites iuerint, à Dei matre corrigunt, ac coercentur.

Nimiam & in suos, & in externos saeuitiam princeps exercebat: ac tam malè se cum ciuib. suis gerebat; ut ei malè omnes ominarentur. Iam ille in morbum inciderat: qui ad eò aggrauescebat, ut miser in mortis periculo esset. Ciuitatis Antistite accito, ei, quodcunq. à se peccatum fuerat, diligenter explanauit. Eundem etiam obtestatus est, ut Deū, cui soli sui conseruandi potestas erat, sanctis precib. mollire niteretur: uti ira, quae in ipso, propter tot flagitiorum grauitatem, accensa erat, decideret, ac remitteretur. Ut facilius ad eam rem Antistes

perpelleretur: sanctè adiuravit, se postea erga omnes placidum, ac mitem futurum. At ubi conualuit: multò immanior animus ei rediit, & mortis metus planè ex corde excessit. Quocirca non modò ipsius, sed etiã Antistitis acerbum, & immortale odium omnes ceperat. Dei permisso de integro in morbum grauiorem incidit, eiusq. membra sacro igni correpta penitus exurebantur: ut iam ipsum mors poenè totum occuparet. Itaq. ad episcopum denuò confugit: eiq. fidem suam iterum sanctis pollicitationib. affirmavit; ut iterum salutis suae deprecator esset. Quod ille iracundia exardens, expressè negavit. Dum mors terribilissimum morbum ferè consecutura esset, ipse coelũ intuens ualde exclamauit: & in nubib. Dei filium in cruce suffixum uidit, quem pia mater etiam, atq. etiã rogabat: ut eo tempore misericordiae suae fonteis aperiret, & infelicem respiceret. Respondebat matri Christus hisce uerbis: **NON** mihi, ò parens sanctissima, imperare possum, ut huic ignoscam, postquã suis flagitiis me iterum in cruce: ut cruentissima ista uulnera indicant, defigit. Tunc flens ille, inquit, ò **IESV** misericors, licet ego te scelerum meorum grauitate crucifixerim: tamen semper illibatam tuam, & purissimam matrem augustè ueneratus sum. Id autem dicebat, quia illo ebdomadae die, qui consecratus est Virgini, eius religione percitus, ieiunare assueuerat. Dum precandi nullum finem sanctissima mortalium patrona faceret; **IESVM** ille cum ipsa, ita loquentem audiuit: **HVNC** tibi, ò mater, condono, & largior; & iram omnem, quam consciuerat turpis eius uita, in quam eum denuò reuolutum uidebam, planè remitto.

De p. s. b. d.

remitto.

remitto. conualuit igitur, & ex illo periculo, Virginis pietate emerfit, qui bonis, ac reb. suis omnib. productis, & uenditis, mala parta omnia restituit, & coenobium ingrediens totam aetatem in agendis Virgini gratiis, & eius filio colendo, exegit.

MIRAC. VIRG. XXXIII.

Quàm solidum sibi beneficium illi pariant, qui in rosarij meditationib. uehementer se exercent.

Cartusienſis coenobita, uir purus, & integer, accenſus incredibili illo animi ardore, quo ad Deum, eiusq. matrem ſanctiſſimè colendam terebatur, roſarium confecit; quo aciores religionis notas hominum mentib. imprimeret. Cum. n. eiufdem ordinis monachus anno c10. cccc. xxxj, uita ſunctus eſſet, in eius libris ſcriptum repertū eſt; Cartuſienſem quendam, qui ſe roſarij pia conſuetudine deuinxerat, mente, ac ſpiritu ſaepius in coelum fuiſſe elatum. Viderat igitur ille, ſempiterno Deo roſariū dono dari; eiufq. in maieltatis conſpectum Virginem innumeris Virginib. comitatā prodeuntem: quae unā cum coeleſtib. omnib. ſanctiſſimi roſarij exercitatio- nē, quae in coelo, & in terris ſedulò ſicbat, apud ſempiternum regem grauiſſimè, ac religioſè commenda- bat. Immò una coelites omnes in terris pacē, ac tranquillitatem, in coelo autem ſolidam felicitatem illis exoptabant; qui tam ſanctae rei ſtudio detinebantur. Ad eiufdem Cartuſienſis aureis eo tempore Angeli- carum uocum dulciſſimus ſonus acceſſit; quo emeri-

-IM

tae